

Historie německé kopané v Čechách

pozici silná jedenáctka. Důkazem jsou dobré výsledky německého vánočního turné, kdy v Kölnu skončil zápas remízou 1:1, ve Frankfurtu odešel místní Eitracht s porážkou 4:1, a ve Wormsu Wormatia dokonce prohrála 0:5.

Nové problémy na sebe však nedaly dlouho čekat, v následujícím roce se musel klub potýkat s otázkou profesionalismu, z výboru odstoupila řada členů představenstva, stejně tak klub oslabily odchody několika hráčů. Haftel odešel do Wackeru Wien, Weigelhofer a Banas do italského Milána, Höfer nastoupil vojenskou službu atd. V roce 1925 se konečně vyřešila otázka profesionalismu, který se TFK po dlouhém a zevrubném posuzování rozhodl přijmout a byl tak ČsAF zařazen do celostátní II. profiligy spolu s dalšími německými kluby Karlsbader FK a DSK Brüx a českými SK Kladno, Čechie VIII Praha a SK Slavoj Žižkov.

Ještě před zahájením nové soutěže, 31. července nastal zlom, české kluby se spojily proti německým a tak se musely tyto zúčastňovat pouze mistrovské soutěže vlastní. Ze zapletité situace vyplynuly pochopitelně nové problémy, které bylo nutno překonávat. Díky trpělivé a obětavé práci mnoha funkcionářů se TFK zase dostal brzy z krize, především pak díky pánům stavebnímu mistrovi Schremsovi, Ing. Hermannovi, Ritterovi, Löwymu, ke kterým se přidali A. Rieser, V. Nettel, Seidemann, Taussig, Ing. Blaschek a řada dalších.

V klubu šlo naštěstí především o fotbal a sport, rasová nenávisť ani nacionalistické spory nebyly řešeny. Stejně tak jako na hřišti, kde se Němci i Češi dobře doplňovali a rozuměli si, také pánové v představenstvu byli jednotni ve svých cílech, bez ohledu, zda se jednalo o příslušníky toho či onoho národa nebo v některých případech i o Židy.

V následujících letech 1927-28 zůstal TFK posledním profesionálním německým klubem v Čechách a jelikož byla zrušena profesionální německá spoutěž Profiligy - DFV, byli teplejší nuceni hrát pouze přátelská utkání a nemohli se zúčastnit žádné pravidelné soutěže. To byla pochopitelně pro modrobílou velká smůla, jelikož v této době klub disponoval velmi kvalitním týmem. Proto potvrzoval svoji kvalitu pouze v přátelských utkáních s nejlepšími českými profesionálními kluby. Velmi cenné byly výsledky dosažené se Slavií (4:3 a 1:2), Spartou (4:2 a 1:3) a s úřadujícím mistrem Viktoria Žižkov (6:1 a 3:3). Nejenom tyto výsledky způsobily, že nejlepší tým DFV byl zařazen do kvalifikačního turnaje o postup do II. ročníku Středoevropského poháru, v němž bojovali teplejší o jedno z postupových míst se Spartou Praha, Slavií Praha a SK Kladno. V konkurenci těchto týmů však neuspěli, dokázali pouze remizovat s Kladnem 4:4 a tak si na svoji premiéru v Mitropa Cupu, jak se také Středoevropský pohár nazýval, museli ještě několik let počkat.

Obětaví funkcionáři modrobílých - sportovní vedoucí Oki Taussig a předseda klubu stavitel Schrems

Výrazná osobnost TFK 03
Karl Schrenk

jeden z klubových "bafuňářů" Schreckenwirth a významný klubový mecenáš Rudi Taussig

Sportplatz T. F. K. 03 -- Sonntag den 28. August 1927
11 5 Uhr nachmittags
Meteor VIII Prag: T.F.K.03

Přišel jubilejní rok 1928, ve kterém byli k dispozici především: Höfer, Peinl, Schöpke, Neugebauer, Banas, Krčil, Morawetz, Tampe, Habersrtroh, Sesta, Hatel, Sindelar, Rejzek a Tauth. Při samotné oslavě 25. výročí klubu, ale také v následujících letech, měli příznivci TFK možnost shlédnout celou řadu pěkných zápasů, profitym nabízel divákům skutečné svátky fotbalu, kdy v bojích o mistrovské body musely v Teplících vynikající mužstva státní ligy o každý bod tvrdě bojovat. Vedle mistrovských zápasů byly stále srdečně vítány hosty v lázeňském městě špičkové týmy z Vídně, Drážďan a Budapešti. Byla to doba, kdy si fotbal výkony jednotlivých mužstev získal u obou národů obrovské sympatie, a to i přes všeobecnou hospodářskou krizi. Kvalitu týmu zajišťovali hráči Prokop, Koželuh, Riedel, Guba, dále Höfer, Krčil, Morawetz, Schaffer, Haberstroh, Sesta, později ještě Patzel (inteligentní a vynikající brankář přišel do TFK z nedalekých Chabařovic), Zosel a další jako Schöpke a Nahlovsky. Zajména Patzel se nesmazatelně zapsal svými výkony do srdcí příznivců modrobílých barev, několikrát nastoupil za výběr ČSR a to i v dobách největší slávy brankaře Pláničky, zůstal zapsán v paměti svým příznivcům i tím, že nikdy nenastoupil mezi brankové tyče bez svého talismanu medvídků!

Sekundoval mu další vynikající hráč Sesta. Jmenoval se původně Šesták a přišel do TFK jako vídeňský Čech na post středního útočníka, brzy se však vrátil do Rakouska do mateřského WAC. Později absolvoval dokonce 44 zápasů za reprezentaci Rakouska, hrál mimo jiné i v tzv. "Wunderteamu", který sehrál mj. i skvělý zápas proti Anglii (7. prosince 1932 - 4:3).

V roce 1934 si TFK díky umístění v celostátní lize zajistil účast ve Středoevropském poháru, kde se potkávaly nejlepší týmy z Maďarska, Rakouska, Itálie a Československa. Los určil teplečkým za prvního soupeře turínský Juventus. Přestože mohli modrobílí nabídnout celou řadu dobrých hráčů, v prvním zápasu v Turíně to vypadalo zpočátku beznadějně, nakonec konečný výsledek 4:2 pro černobílé ze "staré dámy" se zdál být dobrým východiskem do odvety. Ke druhému zápasu bylo hřiště vedle továrny na droždí Bramsch zcela přeměněno. Bylo zřízeno nové oplocení, aby se získaly další prostory pro diváky, byla upra-

